

Rond De Lindense Toren beleeft de 25^e jaargang

In 1995 werd Piet Vermeeren administrator (beheerder) van de parochies Gassel en Linden, nadat Pastoor van Santvoort was overleden op Pinksteren 4 juni 1995.

In juli 1996 kwam een nummer uit van Rond de Torens, waarbij de 'S' was doorgestreept. Want Linden ging zelfstandig verder, nadat in Gassel een nieuwe pastoor was benoemd.

Met Pinksteren werd Piet Vermeeren als pastoor van de Heilige Lambertusparochie in Linden geïnstalleerd.

De eerste jaargang eindigde met nummer 8 in augustus 1997 met deze voorkant:

Het was stencilwerk uitgevoerd door Sjang Keijzers in de school, nu De Burcht. De lay-out en het typewerk werden in het begin verzorgd door Jolanda Martens.

In dit nummer schrijft Piet Vermeeren:

VAN DE PASTOOR

DE POPPEN IN LINDEN

Daags na de doortocht van de Vierdaagselopers complimenteerde pater Stevens in de zaterdagse Eucharistieviering Linden met het aangeslagen idee om middels poppen langs de route het aantal toeschouwers te vergroten.

Hij vroeg zich af of die poppen ook in de kerk dienst konden doen, om het aantal kerkgangers te vergroten.

Maar hij gaf direct ook het antwoord: In de kerk kunnen ze geen dienst doen, want God kan alleen levende mensen gebruiken....

Naar aanleiding van het feit dat we er in Linden telkens weer in slagen om voor elkaar en voor het "butendörp" goed voor de dag te komen, lijkt het stukje heel toepasselijk, dat Mien Heijnen ons aanreikte.

Het is afkomstig uit het boekje "Niemand is goed" van onze vorige bisschop Bluijssen. Hij steekt ons als het ware een hart onder de riem om op de ingeslagen weg door te gaan !

"Een dorp is zoveel meer dan naast elkaar gelegen percelen grond. Een dorp is ook: het verenigingsleven dat er bloeit, het dialect dat er gesproken wordt, de verhalen die er leven over mensen uit het verleden en in het heden, het ingewikkeld patroon van familiebanden en kennissenkringen en politieke werkgroeperingen, het kerkelijk leven dat er een stempel drukt op de samenleving; het is de school, het gilde, de fanfare, de voetbalclub, de carnavalsvereniging. De mensen die het daar allemaal maken en elkaar kennen en op allerlei terreinen elkaar ontmoeten.

Die dingen zijn niet met geld te koop; ze vormen tezamen de echte en onvervreembare rijkdom van een dorp.

Al kunnen er natuurlijk ook wel eens bedenkelijke kanten aan deze rijkdom zitten, met name het gesloten karakter van zo'n gemeenschap, waarin anderen dan maar moeilijk kunnen binnenkomen. Maar als er nu mensen komen die het alleen maar te doen is om dat stuk grond en de rust die er heerst en de frisse lucht die er waait, dan lijken ze eigenlijk een stukje dorp te onttrekken aan het gemeenschappelijk bezit ten behoeve van zichzelf, en als velen dat zouden doen, kan er een onbehaaglijke sfeer gaan groeien.

Voor de oude én de nieuwe bewoners betekent dit, dat aan beiden hoge eisen gesteld worden: veel inspanning, aanpassing, goduld en toegeeflijkheid om tot een goede onderlinge verstandhouding te komen."

Elders in dat nummer staat dat er een jubileumcommissie is opgericht. Die commissie moest het 500-jarig jubileum van de kerk voorbereiden. Dat nummer van Rond De Lindense Toren markeert daarmee het begin van een bloeiperiode van de parochie H. Lambertus Linden. In feite was het achteraf gezien ook de geboorte van de geloofsgemeenschap Linden.

25 jaar Rond De Lindense Toren is ook de geschiedschrijving van de geloofsgemeenschap Linden en van Linden. Want volgens onze opvatting is iedere Lindenaar welkom en lid van de gemeenschap actief of niet. Vanaf het begin was het blad voor iedereen. Nooit is er iemand geweest die Rond De Lindense Toren niet in zijn brievenbus wilde hebben. En altijd stonden er stukjes in met de bedoeling mensen aan het denken te zetten, meestal gekoppeld aan de actualiteit, een kerkelijk feest of het seizoen. Vaak ook in de vorm van een gedicht of mooie tekst. Rond De Lindense Toren 'gaat altijd ergens over'. Bij een enquête – inmiddels al wat jaren geleden- bleek dat ons blad zeer goed gelezen en gewaardeerd wordt.

Een ander kenmerk: Rond De Lindens Toren heeft Linden bewust gemaakt van zijn rijke geschiedenis. Er zijn heel wat themanummers geweest maar de uitgave van het boek t.g.v. het 500-jarig bestaan van de kerk "Linden Groot en Klein" was het grootste succes. Het blijft tot op de dag van vandaag een rijke bron om uit te putten.

Het is onmogelijk om in dit stukje alle hoogtepunten van 25 jaar te vermelden. Elk hoogtepunt verdient een eigen artikel.

We mogen stellen dat Rond De Lindense Toren in de afgelopen 25 jaar een belangrijk bindend element is geweest. En meer specifiek geformuleerd: er is nog steeds een band tussen kerk en de gemeenschap Linden en er zijn heel wat mensen van buiten Linden die op deze manier met Linden verbonden zijn geraakt.

Het jubileumfeest in 2000, de restauratie van toren en kerk, het waren Lindense projecten, die belangstelling wekten.

Het zijn de mensen *rond de Lindense toren* die de geloofsgemeenschap gevormd hebben zoals die nu is. En die is nogal anders dan in onze omgeving. Dat zou niet alleen gedoogd moeten worden maar ook gekoesterd.

Ik las bij het zoeken in de eerste jaargangen nog eens het interview met Piet Vermeeren t.g.v. zijn installatie als pastoor. Volgens mij echt niet 'gedateerd' want, er is ook iets opgebouwd en dat is in wezen een groot compliment voor Linden.

JvdB

#154779204